

25 d'abril: mirem al futur

El 25 d'abril de 1707 es va ventilar en Almansa una de les batalles de la guerra que confrontava els interessos de les dinasties dels Habsburg i dels Borbons a Europa. Empresonat el nostre heroi nacional **Joan B. Basset** per revolucionari —defensor de la terra, dels llauradors i cap dels maulets— per **Carles d'Àustria**, l'exèrcit austríac que venia de retirada des de Madrid va lliurar batalla a l'exèrcit borbònic a les portes del Regne de València. Les conseqüències van ser que el poble valencià, que no va participar per a res en aquesta batalla, va patir la invasió borbònica que va cremar ciutats, estenent el terror per tot el Regne, amb la mort del 8% de la població. Dos mesos després, el 29 de juny de 1707, les nostres institucions sobiranes - sorgides en 1261- van ser abolides pel 'Decreto de Nueva Planta' pel qual el Regne de València era esborrat del mapa polític d'Europa i, amb l'única base jurídica de "por justo derecho de conquista", va ser incorporat al Regne de Castella, ara anomenat Regne d'Espanya.

Dels Borbons i dels Habsburgs – Carles d'Àustria va renunciar al nostre Regne en 1711 per a ser coronat emperador de l'imperi romanogermànic– el poble valencià només ha patit dominació i explotació. Es pot ben dir que des de la fugida de l'Habsburg els valencians esdevenim republicans.

Ara, el 25 d'abril de 2009, el poble valencià encara és viu. No hem estat assimilats de manera definitiva per Castella, ara Espanya. Però encara no hem tornat al mapa polític d'Europa. Existim però no hem passat pel Registre dels pobles lliures i sobirans. Ara el poble valencià és un altre. Ni tan sols és el mateix que va conèixer **Joan Fuster** en 1962 quan va escriure 'Nosaltres els valencians'. Ara aquest nou -actual- poble valencià ha de mirar cap al futur. Hem de conformar el nostre futur polític en aquest nou món esdevingut. Un futur polític que ha de ser aquell que més ens interesse als cinc milions de valencians i valencianes que residim des d'Oriola a Vinaròs.

Però hi ha quelcom necessari, si volem continuar existint. Cal que el poble valencià, en tot moment i circumstància, tinga la paella pel mànec, les claus de sa casa. Cal que les nostres decisions, democràticament preses, no depenguen en última instància d'altres. Necessitem la nostra independència per, si cal, decidir les nostres 'dependències'. I aquesta qualitat política dels pobles rep un nom: sobirania. Ens cal la Sobirania Valenciana.

Ara les institucions polítiques al País Valencià són totes sorgides de lleis del Regne d'Espanya, d'aquell que ens va incorporar, via militar, a Castella i que el dictador **Franco**, també via militar, va restaurar. Des de 1707 no tenim institucions sobiranes. La Generalitat, el Parlament valencià i els Ajuntaments són institucions atorgades per lleis orgàniques espanyoles aprovades en un parlament foraster. Les delegacions valencianes del PP i PSOE, així com l'acció política de la resta dels partits parlamentaris, legitimen aquesta supeditació. No qüestionen que la paella la tinguen pel mànec a Madrid, que les claus de la nostra casa les tinguen uns altres.

Uns altres partits, com ERPV-ERC, que també neguen la sobirania valenciana ens proposen una altra supeditació, aquesta no dins d'Espanya- Castella sinó dins del Països Catalans, eufemisme que utilitzen per anomenar políticament la nació catalana. El 25 d'abril es manifestaran baix la convocatòria que porta per lema 'Per la llibertat dels Països Catalans'. Tenen tot el dret democràtic, com els espanyols —encara que sense l'avantatge de tenir un Estat darrere—, per reivindicar aquesta integració. Nosaltres, com sobiranistes valencians, no compartim ni la una ni l'altra, no acceptem cap supeditació; però com a republicans defensem la llibertat d'expressió i manifestació per a tots els demòcrates.

Nosaltres, sobiranistes republicans valencians (Esquerra Nacionalista Valenciana, Estat Valencià, República Valenciana - partit valencianista europeu, Esquerra Valenciana i l'ACR Constantí Llobart) també ens manifestarem el 25 d'abril. Nosaltres que reivindicuem el poble valencià, d'Oriola a Vinaròs, com únic subjecte de sobirania i de lleialtat, per damunt del qual no n'hi pot haver un altre, que reivindicuem una Constitució valenciana per damunt la qual no n'hi pot haver una altra, que reivindicuem ser un Estat lliure i sobirà a Europa, que reivindicuem la República Valenciana, dins d'una República Global, on cap persona ha de trobar-se en la situació d'haver de demanar permís per a poder viure, ens manifestarem baix el lema "25 d'abril per la SOBIRANIA VALENCIANA", i ho farem a les 7 de la vesprada des de la plaça del Mercat, per recordar el lloc on s'ajusticiaven els fidels a la causa dels agermanats i dels maulets, continuarem per Borseria, plaça del Tossal fins a les Torres de Quart on, per finalitzar, cantarem ensems:

*"Valencians, prou de temps s'allunyàrem oblidant-nos que érem germans.
Ajuntem-nos, que ja ha arribat l'hora de ser lliures i ser valencians..."*

País Valencià, 14 d'abril 2009

Víctor Baeta Subias, president de l'ACR Constantí Llobart